

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

8. Dum intrà, &c. Modificatio & Declaratio Privilegiorum concessorum
Mendicantibus, aliisque Regularibus, eorumve Tertiariis anno 1516.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

firmitate alia roboratis Statutis & Consuetudinibus, Stabilimentis, Usibus ac Privilegiis & Indultis Apostolicis, & forsan sub quibusvis verborum formis & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, fortioribus, efficacioribus & insolitis concessis; quibus, etiam de his, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, seu quævis alia expressio habenda foret, cum illis caveretur expressè, quod illis nunquam censeretur derogatum, nec derogari posse, nisi sub certis expressis modo & forma, ac verborum expressione, vel nullo modo, tenores eorum, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, pro sufficienter expressis, & inferis haberentur, (illis aliàs in suo robore permanentibus) in hac vice duntaxat, harum serie specialiter & expressè, dictà auctoritate omninò derogamus, & derogatum esse volumus, contrariis quibuscunque, aut si eisdem Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Priorissis, Præpositis, Magistris, Castellanis, Bajulivis, Ordinibus, Militiis, & personis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod ad solutionem alicujus decimæ minimè teneantur, & quod ad id compelli aut interdici, suspendi vel excommunicari, aut propterea Beneficii privari, seu extra vel ultra certa loca ad iudicium trahi non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indultis & Litteris Apostolicis, generalibus vel specialibus, quoruncunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum non impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum specialis, specifica & expressa habenda sit in Nostri Litteris mentio: quæ quoad præmissa cuiquam volumus nullatenus suffragari.

Cæterum quia difficile foret præsentibus litteras ad singula quæque loca, quibus expediens foret, deferri, volumus & auctoritate prædicta decernimus, quod earundem litterarum transumptis manu alicujus Notarii publici indè rogati subscriptis, & sigillo alicujus ex collectoribus vel subcollectoribus præfatis, seu substituendis, aut deputandis ab eisdem, vel alicujus Curie Ecclesiasticæ, seu Prælati, aut alterius Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea prorsus fides indubia in iudicio & extra, aut aliàs ubilibet in omnibus & per omnia adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam Nostre Impositionis, Concessionis, Derogationis, Voluntatis & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ Anno Incarnationis Dominicæ 1516. sexto decimo Kal. Junii, Pontificatus Nostri anno quarto.

Modificatio & Declaratio Privilegiorum concessorum Mendicantibus, aliisque Regularibus, eorumque Tertiariis.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam, Sacro approbante Concilio.

DUm intrà mentis arcana revolvimus, & diligenti consideratione pensamus operosa sollicitudinis studia, continuosque labores pro Divina Gloria, Exaltatione Catholicæ Fidei, Ecclesiæ Unitate servanda, & institutione, ac Salute Fidelium Animarum, Coepiscopos, eorumque Superiores, in diversis partibus ad Regimen suarum Ecclesiarum a

Sede Apostolica constitutos, nec non per Fratres diversorum Ordinum, præsertim Mendicantium, indefessè, & indefinenter impensos, tanta, ex eorum in vineâ Domini fructuosis operibus, & oportune ac laudabiliter gestis, Cordi Nostro provenit satisfactio, ut his, quæ ad pacem & quietem inter eos conservandam conducere cognoscimus, omni studio intendamus.

Novimus enim Episcopos ipsos in partem sollicitudinis Nostre assumptos fuisse, quorum honor & sublimitas, testante Ambrosio, nullis potest comparationibus adæquari. Religiosos etiam in Agro Dominico pro Christianæ Religionis defensione & ampliacione complura fecisse, ac uberes fructus protulisse, & in dies singulos proferre, ita ut eorundem Episcoporum ac Religiosorum bonis operibus, orthodoxam fidem incrementa sumpsisse, & per Orbem Terrarum undique dilatam fuisse, Fidei nullum ignoret. Et sicut ipsi sæpenumero vigilantissimâ & solerti curâ schismata in Dei Ecclesia extinguerent, & Ecclesiæ Unitatem reddere, & ut eidem Ecclesiæ Pacis tranquillitas daretur, innumeros labores subire non dubitarunt, ita quoque par est, eos inter se nostris provisionibus pacis vinculo, ac fraternâ charitate, & unitate conjungi, ut eorum concordia doctrinâ, & mutuis operibus uberioribus in Ecclesiâ Dei fructus proveniant.

Sanè cupientes, ut jura spiritualia, quæ ad Dei Laudem, & Christi fidelium animarum salutem pertinent, & quorum in exercitium præfatis Episcopis, & eorum Superioribus in suis Diocesis (cum ipsi in partem sollicitudinis, ut præfatur, assumpti, ac Diocesis distinctæ, & cuilibet eorundem Episcoporum assignatæ fuerunt) commissum extitit, ut per ipsos Episcopos exerceantur, & jus illa liberè exercendi, quantum fieri potest, eis illis præservetur. Et si aliqua dictis Fratribus Mendicantibus in eorundem Episcoporum læsionem per Romanos Pontifices, Prædecessores Nostros, & Sedem Apostolicam concessa fuerint, concessionem hujusmodi eisdem Religiosis factas, in subsequentibus duximus moderandas, ut ipsi Fratres potius ab eisdem Episcopis omni cum charitate foveantur, quam aliquo modo molestantur & inquietentur. Una enim est Regularium, Sæcularium, Prælatorum & Subditorum exemptorum, & non exemptorum Universalis Ecclesiæ, extra quam nullus omninò salvatur, eorumque omnium unus Dominus, una Fides. Et propterea decet eos, qui ejusdem sunt corporis, unius etiam esse voluntatis, & sicut Fratres nexu invicem charitatis alliciti sunt, sic non convenit alterum in alterius injuriam, seu jacturam proflire, dicente Salvatore: Hoc est præceptum meum, ut diligatis vos invicem, sicut dilexi vos.

Ad conservandam igitur inter Episcopos, & eorum Superiores, ac Prælatos, & Fratres hujusmodi mutuam charitatem, & benevolentiam, divini quoque cultus augmentum, pacemque, & tranquillitatem Universalis Ecclesiæ status, quod ita demum fieri posse cognovimus, si unicuique quantus fieri potest, sua jurisdicção conservetur: Sacro approbante Concilio statuimus, & ordinamus, quod Episcopi, & eorum Superiores, & alii Prælati præfati, parochiales Ecclesias, ad eosdem Fratres ratione locorum suorum legitime spectantes, quoad ea, quæ ad Parochianorum curam, & Sacramentorum Conservationem, administrationemque pertinent (sine tamen Visitatorum insolito gravamine, vel impensâ) visitare, & illarum curam gerentes, & circa illam delinquentes, si Religiosi fuerint, juxta ipsius Ordinis Regularia instituta, intra septa regularis loci, Seculares verò Presbyteros, & Fratres hujusmodi beneficia obtinentes, liberè tanquam suæ jurisdictionis subiectos punire.

Ac tam Prælati, quàm Presbyteri Seculares, qui vinculo excommunicationis ligati non fuerint, Missas in Ecclesiis domorum eorundem, devotionis causa celebrare volentes, celebrare pos-

sint,

fint, ipsique Fratres tales celebrare volentes, libenter recipere debeant.

Ac ab eisdem Prælatiſ ad proceſſiones ſolemnes pro tempore faciendas requiſiti (dummodò eorum loca ſuburbana ultra unum milliare à Civitatibus reſpectivè non ſint remotæ) accedere.

Nec non Superiores eorundem Fratrum, Fratres, quos ad audiendas Confeſſiones ſubditorum eorundem Prælatorum tempore elegerint, eiſdem Prælatiſ perſonaliter exhibere, ac præſentare (ſi eos ſibi exhiberi, & præſentari petierint) alioquin eorum Vicariis (dummodò ad Prælatos ultra duas Dietas accedere non cogantur) omninò teneantur. Poſſintque illi per eosdem Episcopos & Prælatos ſuper ſufficienti litteratura, & aliqua ſaltem huiuſmodi Sacramenti peritia duntaxat examinari. Talibusque præſentatis admiſſis, vel etiam indebitè reſuſcitatis conſententibus, Conſtitutioni, quæ incipit, *Omnis Utriuſque Sexus*, quoad Confeſſionem duntaxat ſatiſfeciffe cenſeantur.

Ipsiſque Fratres etiam Forenſium Confeſſiones audire valeant, Laicos tamen, & Clericos ſeculares à Sententiis ab Homine laiciſ nullatenùs abſolvere poſſint. Eucharitiæ verò, & extremæ Unctiõnis, aliaque Eccleſiaſtica Sacramenta, illis quorum, etiam Infirmorum, ac decedentium, Confeſſiones audiverint, dicentibus, proprium Sacerdotem illa ſibi dare denegaffe, dare nequeant, niſi denegatio ſine legitimâ cauſa facta, Vicinorum teſtimonio probata, aut requiſitio coram Notario publico facta doceretur. Eorundem verò Fratrum obſequio inſiſtentibus, Sacramenta huiuſmodi nullatenùs miniſtrare valeant, niſi illorum durante obſequio.

Pacta autem, & Conventiones inter eosdem Fratres, & Prælatos, atque Curatos pro tempore inita valeant, niſi per ſubſequentum proximum Capitulum generale, vel provinciale, reſutata, ac per eos reſutatio huiuſmodi intimata, debito tempore fuerint.

Parochias autem cum cruce ad levanda funera eorum, qui apud Eccleſias Domorum & locorum eorundem ſuam elegerint ſepulturam, intrare non poſſint, niſi priùs præmonito, & requiſito, ac non reſuſcitante Parochiano Preſbytero, & tunc ſine eius, ac Ordinarii præiudicio, niſi eiſdem Fratribus ſuper hoc antiqua conſuetudo, quæ ſit in viridi obſervantia, & cum pacifica poſſeſſione ſuffragetur.

Volentes quoque ſepeliri in habitu eorundem Fratrum, in Claſtro non degentes, ſed in propriis domibus habitantes, in eorum ultima voluntate ſepulturam ſibi eligere poſſint.

Quodque Fratres ipſi ad Ordines promovendi per Ordinarios de Grammatica, & ſufficientia examinari, & dummodò competenter reſpondeant, per eosdem Ordinarios liberè admitti, ac nullatenùs in eorum Eccleſiis ſeu domibus, aut aliis eorum locis, ab alio, quam à Diœceſano Epifcopo vel eius Vicario, ſuper hoc cum debita reverentia requiſito, abſque rationabili cauſa contradicente, vel eò à Diœceſi abſente, ad dictos Ordines promoveri debeant.

Nec ab alieno Epifcopo conſecrationem Eccleſiæ, vel Altaris, aut Cœmeterii Benedictionem petere, ſeu in Eccleſiis per eos pro tempore ædificandis, primum lapidem per alienum Epifcopum poni facere poſſint, niſi ubi Ordinarius, bis aut ter cum debitis reverentia & inſtantia requiſitus, ſine legitima cauſa id reſuſcitaverit.

Et abſque Curarorum conſenſu ſponſum & ſponſam benedicere nequeant.

Et ut debitus honor Matri Eccleſiæ reddatur, tam ipſi Fratres, quam alii Clerici ſæculares, etiam ſuper hoc Apoſtolice Sedis privilegio muniti, die Sabbati majoris hebdomadæ, antequam Campana Cathedralis, vel Matri Eccleſiæ pulſaverit, Campanam in Eccleſiis ſuis pulſare minime poſſint,

contrafacientes pœnam centum Ducatorum incurrant.

Cenſuras autem per eosdem Ordinarios latas, & promulgatas, ac in Matrivi Eccleſiæ Civitatum, nec non in Collegiatis, & Parochialibus Eccleſiis Caſtrorum, & Oppidorum reſpectivè ſolemniter publicatas, quando ſuper hoc ab eiſdem Ordinariis requiſiti fuerint, in Eccleſiis domorum ſuarum publicare, ac ſervare.

Et ut animarum Utriuſque Sexus Chriſti Fideium ſaluti uberius conſulatur, illos, quorum Confeſſiones pro tempore audiverint, cuiuſcuſque ſtatus, & conditionis fuerint, ad ſolvendum decimas, ſive aliam bonorum, ſeu fruſtuum quotam, in locis in quibus Decimæ ipſæ, aut ſimilia ſolvi conſueverunt, etiam ſub onere conſcientiarum ſuarum monere, & hortari, ipſiſque etiam illos ſolvere reſuſcitantes abſolutionem denegare, & ſuper hoc requiſiti, id Populo etiam publicè prædicare, & perſuadere teneantur.

Conſervatores autem eiſdem Fratribus pro tempore à Sede Apoſtolica deputandi, doctrinâ, & probitate præſtantes & in Eccleſiaſtica dignitate conſtituti eſſe debeant, & coram eis per eosdem Fratres, quibus dati fuerint, ultra duas dietas à loco ſuæ ſolitæ habitatiõnis nullus trahi poſſit, privilegiis ſuper hoc aliis eis conceſſis, nullatenùs ſuffragantibus.

Excommunicati quoque Ordinem Mendicantium profiteri volentes, ubi de intereſſe Tertii ageretur, abſolvi non poſſint, niſi prævia ſatiſfactiõne. Procuratores quoque, & negotiorum geſtores, ac operarii, eorundem Fratrum ſervitiis inſiſtentes, ſententiis excommunicationis promulgatis illaqueati ſint, & eſſe cenſeantur, ſi illis cauſam dederint, aut dantibus conſilium, auxilium, vel favorem præſtiterint.

Fratres autem, & Sorores tertii Ordinis, nec non Mantellati, Corrigiati, Pizocetæ, Cordellati, & alii quocunq; nomine nuncupati, in propriis domibus habitantes, ſepulturam ubi voluerint, eligere valeant: Sed die Paſchatis tantum Eucharitiã, nec non extremam Unctiõnem, cæteraque Eccleſiaſtica Sacramenta (Pœnitentiæ Sacramento duntaxat excepto) à proprio Sacerdote recipere, & ad onera, quæ Laicis incumbunt, perferenda teneantur, ac in foro ſeculari coram Iudicibus ſecularibus conveniri poſſint. Et ne cenſura vileſcat Eccleſiaſtica, & minoris auctoritatis interdicti ſententia reputetur, iidem dicti tertii Ordinis ad divina audienda, in Eccleſiis ſuorum Ordinum, tempore interdicti nullatenùs admittantur, ſi cauſam dederint interdicto, vel cauſam ipſi nutrant, ſeu foveant, aut dantibus, auxilium, vel favorem quoquomodo præſtiterint.

Collegialiter autem viventes, ſeu cum Claſtralibus habitantes, ac Mulieres Virginales, ſeu cælibem, aut caſtam vidualem, expreſſo voto, & ſub dicto habitu vitam ducentes, privilegiis, quibus Fratres Ordinis, cuius tertie regulæ habitum geſtant, gaudere debeant. Omnia etiam, & ſingula ſupradicta ad reliquos Religioſos, Ordinum quorumcunq; extendi, & per eos etiam ſervari debere volumus, atque decernimus. Salvis tamen in reliquis deſuper non expreſſis, tam Epifcoporum, quam Fratrum, & aliorum Religioſorum prædictorum iuribus, quibus per præmiſſa in aliquo præiudicare, ſeu quicquam innovare non intendimus.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Statutis, & conſuetudinibus dictorum Ordinum, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apoſtolicis contra præmiſſa, ſeu aliquod præmiſſorum, eiſdem Ordinibus conceſſis, etiam in Mari magno contentis, quibus (etiãſi ad illorum derogationem de eis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, ac de

verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, illorumque tenores presentibus sufficienter expressis, & insertis habentes) specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si fecus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Eosdem insuper Fratres in virtute Sanctæ obedientiæ monemus, ut eosdem Episcopos loco Sanctorum Apostolorum subrogatos pro debita, & nostra, ac Apostolicæ Sedis reverentiâ, congruo honore, & convenienti observantiâ venerentur. Ipsos quoque Episcopos hortamur, ac per viscera misericordiæ Dei nostri requirimus, ut Fratres ipsos affectu benevolo prosequentes, charitative tractent, ac benigne foveant, seque illis minime difficiles, duros, vel morosos, sed potius faciles, mites, propitios, piaque munificentia liberales exhibeant, ac in omnibus prædictis, tanquam in agro Dominico cooperatores, eorumque laboris participes, prompta benignitate recipiant, eorumque jura omni cum charitate custodiant, atque defendant, ut tam Episcopi, quam Fratres præfati (quorum opere, veluti Lucernæ ardentes supra montem posita, omnibus Christi Fidelibus lumen præbere debent) ad Dei laudem, Fidei Catholicæ exaltationem, populorumque Salutem, de virtute in virtutem proficiant, ac exinde à largissimo honorum omnium retributore Domino perennis vitæ præmium consequi mereantur.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Statuti, ordinationis, voluntatis, derogationis, decreti, monitionis, exhortationis, & requisitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ, in publica Sessione, in Lateranensi Sacrosancta Basilicâ, solemniter celebrata, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo sexto-decimo, decimo-quarto Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno quarto.

Bulla plenissimæ Indulgentiæ pro fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, noviter emanata à Sede Apostolica: anno 1517.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Universis Christi Fidelibus presentes litteras inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Postquam ad Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, divinâ favente clementiâ assumpti fuimus; inter cætera, quæ nobis assidue meditando, & sollicitè exequenda ex iis, quæ etiam in minoribus constituti toto cordis affectu cupieramus; sese nobis reddiderunt salutis animarum, Christi Fidelium cura, & absolutio fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe. Illa enim & boni Pastoris præcipua, & ad cœlestem aulam excolendam, & gregem sibi commissum salvandum: Ita ad Ecclesiam, quæ caput Ecclesiarum omnium, in qua Apostolicæ Sedis solium collocatur, existit, reintegram pernecessaria dignoscuntur: Quibus felicis recordationis Julius Papa Secundus, Prædecessor noster assidue invigilans, ut utrumque simul efficeret, ad invitandum Christi Fideles ad pietatis opera, & ad porrigendum ipsi fabricæ manus adjutrices, plenariam indulgentiam, & plura Spiritualia dona concessit.

Nos igitur ejusdem Prædecessoris vestigiis inhaerentes, cum omnibus Christianæ Fidei cultoribus liqueat, B. Petrum ab ipso Salvatore nostro Domino Jesu Christo, Apostolorum Principem fuisse constitutum, eique solvendi atque ligandi animas, cœlesti privilegio traditam esse potestatem, cum ei dicitur: *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo claves regni cœlorum: Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis; & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in cælis.*

Qui etiam, licet imparibus, ut præfertur, meritis, ejusdem cœlorum Clavigeri Successores effecti sumus, & ejus loco in Sanctâ Dei Ecclesia residemus, considerantes, quod etsi diffusis per orbem terrarum Ecclesiis ex injuncto nobis à Deo Apostolatus officio providere tenemur, ut Ecclesiæ ipsæ, quæ domus Dei sunt, in suis structuris & ædificiis non solum construuntur, sed & si opus fuerit reparantur. Circa tamen Basilicam B. Petri Principis Apostolorum de Urbe hujusmodi majorem curam & diligentiam adhibere nos convenit; ut sicut ipse B. Petrus ab ipso Salvatore nostro Princeps Apostolorum est constitutus, ita etiam ipse Basilicæ, quæ per præfatum Prædecessorem, ut nova reedificaretur, pro majori parte demolita fuit, maxima indiget reedificatione inter cæteras Urbis & Orbis Ecclesias, ut congruentibus, ac etiam necessariis ædificiis reedificetur, instruat, amplietur, ac reedificata, constructa, & ampliata conservetur. Cognoscentes igitur, ad tantæ fabricæ absolutionem facultates S. Matris Ecclesiæ, necessariis quamplurimis gravatæ impensis, non sufficere, & fabricam ipsam ad finem optatum, absque piis & largis Christi Fidelium erogationibus perducere non posse, Cunctorum Christi Fidelium Salutem (& præcipue illorum, qui in viginti quinque Provinciis, in quibus Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum Regularis observantiæ nuncupatorum, citra montes existit; juxta morem dicti Ordinis numerandis, & sub quibus etiam tota Italia, Sicilia ultra Pharus, Corsica, Creta, Cyprus, Rhodus, usque ad Jerosolymam, Dalmatia, Croatia, Bosnia, Hungaria, Austria, Bohemia, & Polonia, exceptâ tantum Provinciâ Archiepiscopi Gneznenfis, ac etiam Insulæ Maris Mediterranei continentur, degunt) affectantes, ac considerantes, quod licet Christi Fideles ipsi in dictis Provinciis, & Insulis habitantes, devotè cuperent indulgentiarum, pro dictâ fabrica concessarum, participes fieri; tamen quoniam ob locorum distantiam personaliter ad dictam fabricam se conferendi, aut per alios pias elemosynas, pro hujusmodi fabrica in Caspam ad id deputatam transmittendi, omnimodam commoditatem non habent; paternè animarum suarum saluti, & dictæ fabricæ opportuna subventioni consulere cupientes, Salvatoris nostri (qui ad diversas mundi partes ad prædicandum S. Evangelium, ut animas Patri lucrificeret, suos Apostolos misit) quantum ex alto concedit, exempla sectantes, de Omnipotentis Dei Misericordia ac B. Petri & Pauli Apostolorum ejus, & omnium Sanctorum meritis confisi, ex certa scientiâ ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Universis Christi Fidelibus utriusque sexus, cujuscumque status, dignitatis, gradusque, ordinis, conditionis, & præminentie existentibus, etiam Ecclesiasticis, Religiosis Ordinum quorumcumque, ac aliis Sæcularibus per universas Provincias (exceptâ tantum prædictâ Gneznenfi) & Insulas prædictas constitutis, & ad illas undecumque venientibus, verè penitentibus, & confessis, (qui infra annum à publicatione præsentium litterarum nostrarum faciendi computandum, & ut sequitur terminandum, & deinde ad beneplacitum nostrum, Ecclesias in dictis Provinciis & Insulis, quarum dilectus Filius noster Christophorus de Forlivo tituli S. Mariæ in Arâ Cœli Presbyter Cardinalis, qui etiam dicti Ordinis Minister generalis existit, ei quem nuper propter vitæ integritatem, ac laudabiles mores ad Cardinalatus ho-

norem

IX.
Ex exemplari jussu
Abbatis
Rodolphi
edito.